

STIG R HJORTH

Flintbacken 8, 10 tr

11842 STOCKHOLM

Tel. 08-6699239

Ang "Vårutflykten med Pensionärsklubben vid CelsiusTech" i Järfälla.

Om man kan så skall man framföra sina synpunkter kort och kärnfullt, gärna i en enda mening. Och nu vill jag också med följande enda mening framföra ett tack från deltagarna i bussfärden. Detta tack skall såväl de som arbetat med pensionärsaktiviteterna men även CelsiusTech ha för deras bidrag till pensionärsklubbens verksamhet. Men nu till "min grundade mening":

// Det kom en kallelse från Celsius-pensionärernas klubb i Järfälla angående en vårutflykt med buss via Enköping - Västerås - Vallby friluftsmuseum samt besök vid Åsby trädgård, vidare till Messings bruket i Skultuna mm, en resa som lockade oss och säkert många andra, däribland flera från SATTech, där såväl jag som min Brita arbetade innan Celsius köpte upp företaget strax efter det vi hade pensionerats, och vi tog tacksamt emot erbjudandet, varför vi snarast sände in vår anmälan till resan som skulle starta vid Klarabergsviadukten klockan åtta på morgonen den 16 maj, en tidpunkt som och som tydligen passade den Knivstabuss som den morgonen tog upp oss vid den bestämda avreseplatsen för att fara vidare, dock inte via Celsius i Järfälla för att hämta upp flera andra därifrån, ty där infann sig en annan buss, vilken vi snart kom ifatt på motorvägen, då vi fann att denna var i det närmaste fullsatt till skillnad från vår, som bara var halvbesatt, vilket ingen sörjde för, ty därigenom fick vi ju större utrymme att röra oss på och kunde välja de sittplatser som passade var och en under färden via Enköping fram till Västerås och där friluftsmuséet vid Vallby, där vi fick det efterlängtda förmiddagskaffet med den obligatoriska kanelnurrån, medan "källarmästaren" berättade om denna forntida vikingaort dit det på den tiden fanns möjligheter att färdas med deras båtar, men som nu är torrlagt och där många dittransporterade byggnader från den omgivande trakten återuppbyggts så att det blev en sorts Skanser (i Stockholm) eller hussamlingarna på Torekällberget (vid Södertälje), och vi fann att de hade lyckats väl med detta, i synnerhet när det gällde den fina Vikingahallen, som det var en fröjd att besöka innan det var dags att fortsätta resan fram till Domkyrkan i Västerås, där vi toge emot av en trevlig och kunnig guide, som på ett fascinerande sätt kunde berätta hela kyrkans historia, från grundens läggande via bränder och återuppbyggnader under tidernas lopp, om de personer som bidragit till denna enorma byggnad och om dem som funnit sin slutliga viloplats här, bland annat ERIK XIV, som nu vilor i en upphöjd sakofag av Carreramarmor i enlighet med en önskan av teaterkonungen Gustav III, och med guidens ord ekade i vårt minne fortsatte färden mot Skultunagården, där vi fick en god lunch, bestående av oxstek i madeirasås samt öl och kaffe, allt under det att krögaren berättade litet om alla de uppstoppade tuppar som fanns litet här och var i restaurangen, varefter färden gick vidare "mot Ramnäs - Hallstahammar - Surahammar" som vi enligt prospektet skulle få se men som vi inte upplevde, men däremot kom vi fram till Åsby trädgård, där vi överväldigades av åsynen av en prunkande flora, såväl inne i butiken där orkidéerna lockade bland alla pelargonior och rosen begonior, som utomhus där ett enormt utbud bredde ut sig och som lockade till inköp för hemmaträdgårdarna och balkongerna, och få var väl de som gick tomhänta därifrån till den väntande bussen, som efter detta sista stopp for de många milen hem till Stockholm igen, allt medan vi satt och diskuterade dagens upplevelser, synintryck, nya bekantskaper under det att det vårskira landskapet rusade förbi vår buss, som skickligt framfördes av "Stig" och där vår bussguide under hela resan hade hållit oss underkunniga om var vi befann oss, så det var inte att undra på att såväl chauffören som guiden avtackades med applåder, allt medan vi närmade oss slutstationen vid Klarabergsviadukten, där vi steg av och såg fram mot nästa utflykt i höst, så emellertid - och tyvärr - inte våra närmaste anhörig får vara med, vilket beslut hade framkallat ett tankfullt "varför det?" hos många, vilka nu skingrades mot alla håll för att via bussar och pendeltåg komma till sina hemorter. //

S Hjorth